PSALMUL 77 (II)

1. [4]Tu-mi ții pleoapele deschise
și, de mult ce mă frământ,
nu pot spune nicio vorbă,
nu rostesc niciun cuvânt.

5 Mă gândesc la alte zile
și la anii de demult.
6 Toate cânturile mele
stau în noapte și le-ascult.

2. În a’ inimii străfunduri
cugetul mi-l adâncesc
și cu duhu-n frământare
stau pe gânduri și grăiesc:

7 „Lepăda-va, oare, Domnul până-n veacul cel de-apoi și nu va mai fi El, oare, binevoitor cu noi?

3. [8]Isprăvitu-l-s-au, oare,
bunătatea și-al Său dar,
I s-a dus făgăduința
fără să se-ntoarcă iar?

9 A uitat să Se îndure,
oare, Dumnezeu de noi,
în mânia-I Și-a tras, oare,
Domnul mila înapoi?”
[*Oprire*]